

de AA) en weer Tom en Sierd (al diskussierend over de "Raden") de eerstejaars "politiek te indoktrineren" zoals de heer Postma het zo treffend uitdrukte. 's Middags begon voor Ubbo de laatste activiteit: het ontvangen van belangstellenden van andere fakulteiten. Hoewel wij in al onze, naar later bleek valse, bescheidenheid de opkomst op nul hadden getaxeerd, mochten wij toch nog vijf à zes enthoudiastelingen te woord staan. AND THISE WERE THE DAYS OF KEI '70.

Het duo Rops van Rooden.

OP D' HISTORISCHE STANCKVERSPREYDERS.

Gestinck van Peuken, veel te swaer,
Gelurck aen Pypen, teergevaer!
Gedraay van Saffie's, packjes sjeck,
Sigaeren dampen, uyt den Beck,
In 't onvermurwd Collegeuur,
Verkorten elck de levensduur
Van al degenen, buyten duchten,
Die deze Stanck zeer graeg ontvluchten.
Ten waer geen schrandere Student
Verstaoken van dit vies Serpent
Een eerlyck' Uytkomst ooyt kon vinden
Om hen van 't lang Verdriet t' ontbinden.
"O frisse Lucht, o Leevenslicht,
Verdwynt Gy dan uyt ons Gesicht?
Vanwaer dit noodeloos Gedoe,
Waer gaet het toch met ons naer toe?
Sal deze Stanck ons' Glans versmooren,
En is de Deugt dit Graf beschooren?"
Helaes, maer 't is vergeefs gesuft,
Hier helpt geen kermen, maer Vernuft.
De Geest die sal wat groots gaen soecken
Om Walm voor eeuwig te vervloecken:
Ja weg met 't onbeschaefde roocken,
Niet langer meer die naere Spoken
In ons historisch Instituut;
Vandaer een Roockverbod, Ackuut!

JOOST III.

Een geest waart door het Instituut,
de geest van de netheid!
Mensen houdt zijn ideaal in stand
en vrijwaar de Donkere Kamer
voor rondslingerende stencils,
moedervellen, afval, losse propaganda etc.